

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Linguarum imbre pluit in suos. 94

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Ascendit in Nube

Ex Orbe, in quo tam male exceptus egrediens,
Pulverem non excussit è pedibus,
Sed attraxit
Nunquam gravis telluri,
Nisi cum eam onere levaret suo.
Quam inhæreret hominibus conjice,
Qui tali glutino inhæresceret saxis,
Quæ condoluerant morienti.
Meruere oscula triumphantis,
Jam non futurus Viator
Ipsos in terra propemodum
Oblitus est pedes.
Se in itinere non trito sequutis,
Quid utilius relinqueret, quam vestigia?
Primus à Dei Urbe Lapis hic esto;
Quo qui venerit,
In illius finibus esse se sciat.
Non uno hic Dei digito, sed bino pede,
Ea scripta lex homini,
Ut cœlum, nisi tellure calcata, non speret.
Triumphalis Cœlitibus Dies,
Eos candicare jussit in vestibus.
Hæc in Regno Innocentiae purpura est.
Humanitatis facti sunt Candidati,
Ex quo titulus hominis
Dignitas esse cœpit in Dœo,

Præceperat suū:
ubi vos non receper-
rint, excutite pul-
verem de pedibus.

Saxa in illius obites
fracta sunt.

Iter salutis ad eam
diem utique igno-
tum, & a nullo tri-
tum.

Alludit ad lapides
indices distantia in
publicis viis.
Et olim in Sine i
lex scripta ... ita
Dei.

Quare in albis ap-
parere cœperint
Angeli post Christum
triumphum.

*Alludit ad Can-
 didatos Consulatus,*
*& altiarum digni-
 tatum apud anti-
 quos.*

ELOGIUM XCIV.

LINGUARUM IMBREM PLUIT
IN SUOS.

Act. Apost. cap. 2.

Quæ ascendit ad verti Jovis dexteram
Aquila,
Illi non minitravit fulmina,
Sed excussit.
Extulit Cœlum è terra halitus,
Quid mireris in aëre Meteora?
Venti, & fulmina

Aquila magna-
rum alarum. Chris-
tus.

Poëta vero Aquila
ministrare Iovi
fulmina singe-
bant.

Meteora ignea, ut
Cometa, &c. ex ha-
bitibus terra
ascendentibus, sicut
& venti.

Sub-

Tellus sublimata
humanitas Christi.
Ad illud cum co-
plerentur dies Pen-
tecostes.

Quare sederint
igneæ lingue supra
singulorum cervi-
ces.

Expectabat, ut da-
retur illis de Calo,
quomodo, quid lo-
querentur.

Latebant in Cœna-
culo propter me-
tum Iudeorum.
Dixerunt Turbae,
ecce omnes isti e-
brii sunt.
Ut enixa impleatur
vacuum, ascen-
dunt gravia, de-
scendunt levia.

Quare factus de
Calo sonus, tanquam
adveniens spiritus
vehementis.
Dixerat olim
Deus, non permane-
bit Spiritus meus
in homine, quia
cara est.
Pharos maritimæ
turri in cæco erran-
tibus redditum indi-
cat iter.

Sublimata trahunt de tellure materiem.
Inanes ultra esse non decuit homines,
Cum jam complerentur & dies,
Deprehensus in tempestate
Irretitur à piscatoribus Deus,
Et mitiora consentiens in jura captivus,
Indices iracundiae flammæ
Ponit emblemata Charitatis,
Delinguatur semine cordium messor
Supra vertices statuit
Sublimiora Mortalibus loquuturas.
Taciti, ex quo sine Verbo discipuli,
Dum non jam verbum à lingua,
Sed à Verbo linguas expectant,
Affluis ubi lacrymis agnoverunt,
Fetti adhuc
Spiritum Domini super aquas.
Per Judæorum metum
Ad Dei proficentes amorem,
Cœnaculum abstinentia dedicantes
Linguas attraxere silentio,
Ebrietatem jejuno contraxere,
Terra iterum sine Christo,
Inanis, & vacua
Eam infert igni violentiam,
Ut descendat.
Parientium tornina
Expertum Cælum est,
Cum Veritatem, & Justitiam
Diu desiderato puerperio daret in lucem.
Quando quidem jam perficerat opus suum,
Sedit opifex spiritus,
Utique permansurus in homine.
Quia caro jam non est,
Portus Salutis
Nein cæco errantibus frustra pateret,
Multiplici munitus est Pharo.
Felix quicunque
His iter suum regat indicis.

ELO-